

Геній свайго часу...

**Печнікаў Алег,
вучань 10 “А” класа
гімназіі г.Буда-Кашалева.
Кіраўнік Церахава Л.М.,
настаўнік беларускай мовы
і літаратуры**

Іван Паўлавіч Мележ

*Якую трэба мець адданаць
І сэрца сынава, каб так
Любіць палескі край туманны
І маці бедны андарак.*

П.Панчанка

Мой родны кут...Палессе...

...Ёсть у кожнага свой мілы сэрцу куток, які з бегам гадоў не толькі не цьмее ў памяці, а становіцца як бы яснейшым, даражэйшым...ён самы дарагі, самы шчымлівы!..

I. Мележ

Маленства шчырыя гады

... Буду старацца ісці гэтай дарогай не ветрагонам, а працаўніком, з добрай, поўнай ношай, са сваім шчырым словам, - працаваць стала, сумленна.

I. Мележ

Былі крывавыя баі...

Вучоба і праца, каханне... Стварэнне сям'і...

С женой
и дочерью.

Сходы, канферэнцыі, сустрэчы...

І. Мележ узнавальвае дэлегацыю
таварыства дружбы Францыя-Беларусь.

І. Мележ
і М. Танк

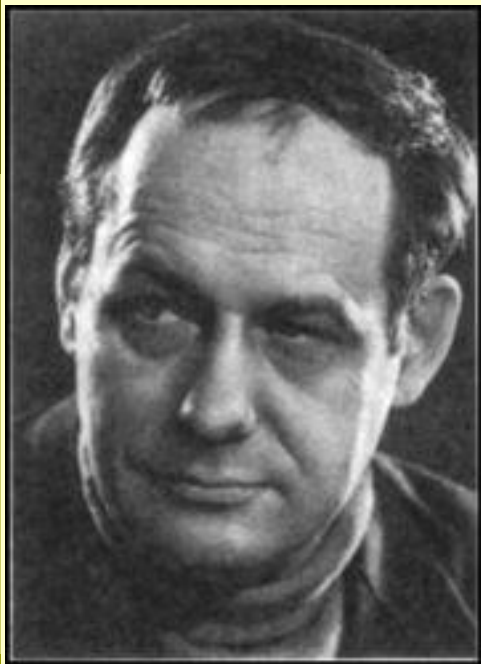
За рабочым сталом...

“...Якое ні дробнае тое, што робіць кожны з нас, думаецца, - у ім есць і зерне вялікага: з безлічы такіх дробных спраў і ствараецца дзівоснае, векавечнае...”

І. Мележ

Літаратурная спадчына

Аповесці (“Гарачы жнівень”, “Дом пад сонцам”, “Зямля, якую любіш”), п’есы (“Пакуль вы маладыя”, “Дні нашага нараджэння”), раман “Мінскі напрамак”, “Палеская хроніка”, аповяданні і артыкулы.

У родную веску прыязджаў не як
госць, а як свой чалавек, які чула
ўспрымаў і радасць, і засмучэнні...

Родная зямля натхняе...

Гэта даўно вядомая ісціна. Гэта яго, мележаўскі заповіт нашчадкам –

Школа в Хойниках,
где учился И. Мележ

Школа в Глинищах,
где учился И. Мележ

любіць зямлю,
служыць ей усімі
сіламі сваёй душы і
сэрца.

Шлях да існасці...

Гэты таленавіты чалавек адкрыў для нас свет сапраўдных перажыванняў і пачуццяў, застаўляючы ўспрымаць узрушэнні сваёй душы, яе адчуванняў, як свае асабістыя, пры гэтым даючы нам магчымасць самім прыйсці да існасці. Ці не гэта з'яўляецца асноўным прыкладам майстэрства і геніяльнасці?

**Самая вялікая ўзнагарода для аўтара,
калі творы яго чытаюць і
перачытваюць. Гэта вышэй за любыя
прэміі...**

**Чулае сэрца Мележа-
чалавека, Мележа-
грамадзяніна
надзвычай востра
рэагавала на канфлікты
і супярэчнасці часу, і
тады ён пратэставаў як
мастак, як абаронца
прыгажосці ва
ўзаемаадносінах
людзей. І гэта быў не
толькі пратэст, гэта
былі і заветы
настаўніка,
дарадчыка...**

Цяжка паверыць у тое, што Мележа няма з намі, што ен не ходзіць па вуліцах Мінска, не спяшаецца ў родныя Глінішчы. Засталося адчуванне сіроцтва ў літаратуры...

На ўсім, чым жыў, што рабіў гэты
чалавек, ляжыць водсвет яго
чалавечай мудрасці...

Дом-музей

На малой радзіме пісьменніка ў 1983 годзе адкрыты мемарыяльны музей, дзе прадстаўлена больш за 400 экспанатаў: рэчы, фотадакументы, рукапісы, графіка, кнігі пра творчасць Мележа.

У музеі І.П.Мележа

Наведваюць музей дэлегацыі з розных краін: Германіі, Італіі, Англіі і інш. Прэзідэнт нашай краіны таксама быў госцем музея.

**І.П.Мележ змог сваеі творчасцю
не проста крануць, а нават
ускалыхнуць душы чытачоў. Ён
заўседы застаецца побач з
народам і свеціць яму з нябесаў**

**незгасальнай
зоркай,
застаецца
геніем
свайго
часу...**

Ля помніка
І. Мележа

**Любоў да людзей, да роднага краю, да прыроды
стала для Мележа вечным агнём, з якога
нараджалася яго творчасць. Нібы вугалёк,
перакідваючы з рукі на руку, каб не згас,
беражліва нёс Іван Паўлавіч сваё слова і любоў
да Бацькаўшчыны чытачу.**

**Не згас гэты агонь і са смерцю пісьменніка. Ён
вечна жыве, бо гарыць, бярэ моц у роднай зямлі.
Ён запальвае агеньчыкі чалавечнасці ў душах
шматлікіх чытачоў.**

Дзякуем
за
ўвагу!